

MỘT SỐ ĐỀ XUẤT CÁCH THỨC ÁP DỤNG ÁN LỆ GIẢI QUYẾT TRANH CHẤP TRONG KINH DOANH, THƯƠNG MẠI

*NGUYỄN THỊ HOÀI THƯƠNG**

Ngày nhận bài: 09/10/2020

Ngày phản biện: 20/10/2020

Ngày đăng bài: 31/12/2020

Tóm tắt:

Xuất phát từ hiện trạng pháp luật cũng như bối cảnh pháp lý ở Việt Nam hiện nay, đồng thời dựa trên tinh thần kế thừa có chọn lọc những kinh nghiệm quý báu từ các quốc gia đi trước trong hoạt động áp dụng án lệ, bài viết đề xuất cách thức áp dụng án lệ để giải quyết các tranh chấp kinh doanh, thương mại ở Việt Nam hiện nay. Trong đó bao gồm việc xác định giá trị áp dụng của án lệ, cách thức áp dụng án lệ của Thẩm phán, việc tuân theo hoặc bác bỏ án lệ, kết hợp áp dụng án lệ và các nguồn luật khác trong việc giải quyết các tranh chấp trong kinh doanh, thương mại.

Từ khóa:

Án lệ, tranh chấp kinh doanh thương mại.

Abstract:

Derived from the current state of the law as well as the current legal context in Vietnam, and based on the selective inheritance of valuable experiences from the countries that take the lead in the application of precedents, this article proposes on how to apply case law to resolve business and commercial disputes in Vietnam today. This includes determining the validity of the cases, how the judges apply the cases, the compliance or rejection of the cases, and the combination of case law and other sources of law in dealing with disputes in business and commerce.

Keywords:

Case law, commercial business disputes.

1. Đặt vấn đề

Việt Nam hiện nay đã chính thức thừa nhận áp dụng án lệ như một nguồn luật được áp dụng trong công tác xét xử của Tòa án. Tuy nhiên, so với các nước khác trên thế giới thì đối với Việt Nam, việc áp dụng án lệ trong công tác xét xử vẫn đang còn rất mới mẻ. Với nhiệm vụ, quyền hạn mà luật quy định, Tòa án nhân dân tối cao phải thường xuyên tổng kết thực tiễn xét xử và hướng dẫn các tòa án áp dụng thống nhất pháp luật. Song song với đó, cần thường xuyên quán triệt và thực hiện các giải pháp nhằm nâng cao hiệu quả của việc áp dụng án lệ để giải quyết các tranh chấp trong kinh doanh, thương mại.

* GV. Trường Đại học Sư phạm, Đại học Đà Nẵng; Email: hoaituong26489@gmail.com

2. Giá trị áp dụng của án lệ giải quyết các tranh chấp trong kinh doanh, thương mại

Hệ thống pháp luật Việt Nam hiện nay mang nhiều nét đặc trưng của hệ thống pháp luật xã hội chủ nghĩa truyền thống và những nhân tố của pháp luật nước ngoài được du nhập có chọn lọc vào Việt Nam. Xét về hình thức pháp lý như tiêu chí về nguồn luật, phương pháp, cách thức xây dựng pháp luật thì hệ thống Việt Nam có nhiều điểm tương đồng với hệ thống các nước dân luật thành văn như Pháp, Đức hơn là hệ thống Thông luật Anh - Mỹ. Chính vì vậy, hoạt động áp dụng án lệ giải quyết các tranh chấp kinh doanh, thương mại vào thực tiễn xét xử nên được vận dụng mềm mại và linh hoạt như các nước theo hệ thống dân luật, không quá cứng nhắc như Anh - Mỹ.

Với đặc điểm pháp luật của Việt Nam hiện nay thì án lệ giải quyết các tranh chấp trong kinh doanh, thương mại sẽ là nguồn luật có giá trị tham khảo trong các phán quyết giải quyết tranh chấp, án lệ không thể là nguồn duy nhất để Tòa án đưa ra các quyết định trong xét xử tranh chấp. Luật thành văn như Bộ luật Dân sự, Bộ luật Tố tụng Dân sự, Luật Thương mại, cũng như các Nghị quyết, Nghị định liên quan đến tranh chấp là nguồn giải quyết tranh chấp chủ yếu, các phán quyết của Tòa án phải dựa trên cơ sở là các văn bản quy phạm này. Sự viện dẫn và tham khảo án lệ sẽ làm cho lập luận trong phán quyết của các Tòa án chặt chẽ hơn, tạo tình huống thống nhất trong áp dụng pháp luật. Giá trị tham khảo án lệ giải quyết tranh chấp trong kinh doanh, thương mại được thể hiện ở chỗ khi các Thẩm phán giải quyết các vụ tranh chấp có tình tiết tương tự, các Thẩm phán vẫn phải dựa trên nguyên tắc của các quy phạm được quy định từ Nghị quyết số 04/2019/NQ-HĐTP, Bộ luật Dân sự, Bộ luật Tố tụng Dân sự, Luật Thương mại đồng thời viện dẫn án lệ để đảm bảo tính thống nhất của pháp luật và kết quả tranh chấp.

Việc viện dẫn án lệ trong phán quyết sẽ làm tăng tính thuyết phục của bản án¹. Từ quy định tại Nghị quyết số 04/2019/NQ-HĐTP, án lệ giải quyết tranh chấp trong kinh doanh, thương mại sẽ được viện dẫn làm cơ sở trong các phán quyết của Tòa án với vai trò nhằm hỗ trợ cho phần lập luận của Thẩm phán².

Áp dụng án lệ đã được công nhận từ Tòa án nhân dân tối cao. Hiện nay, Tòa án nhân dân tối cao là chủ thể duy nhất có thẩm quyền phê duyệt và công nhận án lệ giải quyết tranh chấp kinh doanh, thương mại. Điều này khác với các nước thuộc hệ thống Thông luật, tất cả các Tòa phúc thẩm đều có thẩm quyền xây dựng và ban hành án lệ³. Chính vì vậy, dù mọi bản án giải quyết tranh chấp kinh doanh, thương mại nếu đáp ứng đầy đủ tiêu chuẩn có thể sẽ

¹ Tòa án nhân dân tối cao (2012), *Quyết định số 74/QĐ-TANDTC ngày 31/10/2012 Quyết định phê duyệt đề án “Phát triển án lệ của tòa án nhân dân tối cao”*, Hà Nội.

² Tòa án nhân dân tối cao (2019), *Nghị quyết số 04/2019/NQ-HĐTP về quy trình lựa chọn, công bố và áp dụng án lệ*, Hà Nội.

³ Nguyễn Đức Lam (2012), *Án lệ ở Anh quốc: Lịch sử, khái niệm nguyên tắc và cơ chế thực hiện*, Tạp chí Nghiên cứu lập pháp, số 3, tr 21.

được đề xuất thành án lệ, nhưng chỉ những bản án đã được thông qua từ Tòa án nhân dân tối cao mới có giá trị áp dụng trên thực tiễn. Giá trị đó thể hiện ở sự công nhận và thừa nhận chính thức những phương án và lập luận pháp lý chứa đựng trong án lệ từ phía nhà nước. Bởi thế, trong hoạt động giải quyết tranh chấp kinh doanh, thương mại của Tòa án, Thẩm phán chỉ vận dụng những bản án đã được công bố và có quyết định công nhận của Chánh án Tòa án nhân dân tối cao. Đây cũng là điểm cần lưu ý đối với các chủ thể trong hoạt động giải quyết tranh chấp ngoài Tòa án như hòa giải viên, Trọng tài thương mại và cả những chủ thể tham gia các quan hệ thương mại đang diễn ra trong xã hội.

3. Cách thức áp dụng án lệ của Thẩm phán trong hoạt động giải quyết tranh chấp kinh doanh, thương mại

Sau khi các án lệ đã được công bố thì các Thẩm phán nên áp dụng và viện dẫn nó trong hoạt động giải quyết tranh chấp kinh doanh, thương mại, nếu sự viện dẫn đến án lệ thực sự có giá trị làm sáng tỏ cho phân lập luận của Tòa án, giải quyết được tranh chấp và đưa kết quả công bằng nhất cho các bên tranh chấp. Việc áp dụng và viện dẫn án lệ vào một quyết định của Tòa án không có nghĩa là án lệ làm cơ sở pháp lý cho quyết định của vụ án mà Tòa án xét xử. Cơ sở cho quyết định của Tòa án ở nước ta luôn phải dựa trên cơ sở luật trong hệ thống các văn bản quy phạm pháp luật và các nguồn luật được thừa nhận khác như Điều ước quốc tế, tập quán. Việc áp dụng án lệ có giá trị ở chỗ các Thẩm phán sẽ dùng các lập luận chứa đựng trong án lệ đó để đi đến đường lối giải quyết hợp lý và công bằng nhất, việc trích dẫn án lệ sẽ làm tăng tính thuyết phục của phán quyết đó. Đương nhiên, cơ chế để tăng tính hiệu quả và gián tiếp giám sát việc áp dụng án lệ vào hoạt động giải quyết tranh chấp chính là trao quyền kháng cáo và khiếu nại cho đương sự nếu có căn cứ cho rằng Thẩm phán không áp dụng án lệ để giải quyết trong vụ án có tình tiết tương tự dẫn đến kết quả thiếu công bằng cho đương sự. Như vậy, phương pháp áp dụng án lệ trong công tác giải quyết tranh chấp kinh doanh, thương mại của Thẩm phán nên được thiết lập như sau:

Trước hết, khi tiếp cận với một tranh chấp kinh doanh, thương mại, Thẩm phán cần xác định mối quan hệ pháp luật và các tranh chấp chủ chốt, làm sáng tỏ các tình tiết của diễn biến tranh chấp thông qua chứng cứ, lời khai của các bên tranh chấp và thông qua các phương tiện khác.

Tiếp đó, xác định và xem xét các quy phạm pháp luật liên quan đến tranh chấp thông qua nghiên cứu pháp luật. Phạm vi các quy phạm này có thể chỉ giới hạn trong Bộ luật Dân sự, Bộ luật Tố tụng Dân sự, Luật Thương mại, các văn bản như Nghị quyết, Quyết định, Thông tư liên quan, cũng có thể có phạm vi rộng hơn, khi cần phải nghiên cứu cả Điều ước quốc tế hay Tập quán pháp. Đây chính là hoạt động ưu tiên áp dụng pháp luật thành văn của các Thẩm phán. Cơ sở pháp lý trước tiên cần phải được xem xét và dựa vào phải là những quy phạm pháp luật thành văn.

Mặt khác, tiếp cận với các án lệ giải quyết tranh chấp kinh doanh, thương mại đã được công nhận và công bố bởi Tòa án nhân dân tối cao. Ở bước này, cần kết hợp so sánh và đối

chiếu vụ án đang giải quyết với vụ án chứa trong án lệ và những vụ án có liên quan về mặt pháp lý thông qua sự tương đồng. Điều này, bao gồm hoạt động xác định và giành ưu tiên cho những tình tiết pháp lý nổi bật trong tranh chấp đang giải quyết. Việc cân nhắc lựa chọn án lệ trong bước này cần lưu ý những vấn đề sau: Án lệ của Hội đồng Thẩm phán Tòa án nhân dân tối cao sẽ có giá trị cao nhất và có tính thuyết phục hơn so với các án lệ của các Tòa án cấp dưới⁴; khi không có án lệ của Hội đồng Thẩm phán Tòa án nhân dân tối cao thì các án lệ của các Tòa án cấp dưới có thể sẽ được viện dẫn.

Đồng thời, rút ra những nguyên tắc và kết luận pháp lý phù hợp từ những án lệ giải quyết tranh chấp để chuẩn bị cho phần lập luận giải quyết. Xác định xem những tình tiết nào trong tranh chấp là tình tiết nổi bật về mặt pháp lý và đánh giá sức nặng của chúng, có xét đến những nguyên tắc pháp lý của pháp luật thành văn và án lệ có thể áp dụng được. Quá trình này bao gồm cả việc đánh giá những tình tiết nổi bật từ vụ án chứa trong án lệ và có thể là cả các vụ án tương đồng khác, đồng thời phân tích, cân nhắc những sự khác biệt so với vụ án trên thực tế. Phương pháp này có thể học hỏi theo như phương pháp lập luận tương tự trong kỹ thuật áp dụng án lệ của các Thẩm phán Thông luật.

Áp dụng các quy phạm như đã xác định ở bước thứ nhất từ Bộ luật Dân sự, Bộ luật Tố tụng Dân sự, Luật Thương mại cũng như những văn bản dưới luật, đồng thời vận dụng nguyên tắc và giải thích pháp lý từ các án lệ giải quyết tranh chấp kinh doanh, thương mại đối với những tình tiết trong vụ án đang giải quyết để đi đến quyết định hướng giải quyết, kết quả tranh chấp.

Đối với việc viện dẫn án lệ trong các phán quyết giải quyết tranh chấp kinh doanh, thương mại, nên thiết lập một số quy tắc như sau:

Thứ nhất, việc viện dẫn án lệ vào bản án giải quyết tranh chấp kinh doanh, thương mại của Thẩm phán là biện pháp hỗ trợ Thẩm phán bày tỏ lập luận cho quyết định của vụ án. Đối với các nước Thông luật, việc viện dẫn nội dung của án lệ là điều kiện tiên quyết cho hầu hết các quyết định của Thẩm phán. Ngày nay, một số quốc gia Civil Law như Đức, Nhật Bản, các Thẩm phán của họ đã hình thành văn hóa viện dẫn những án lệ trong phần nhận định của bản án [4]. Các Thẩm phán của Việt Nam hiện nay cũng nên học tập cách viện dẫn án lệ như cách các Thẩm phán ở một số nước trên vẫn thực hiện.

Thứ hai, Thẩm phán cần cân nhắc thật kỹ về nội dung của án lệ và lập luận viện dẫn một án lệ cụ thể trong bản án, quyết định của họ. Theo cách viết bản án truyền thống ở nước ta thì việc viện dẫn án lệ có thể sẽ được triển khai trong phần “*Xét thấy*” của mỗi bản án. Có thể chúng ta sẽ thêm vào phần “*Xét thấy*” một đoạn lập luận có tên gọi: Căn cứ vào án lệ (số/ngày công nhận của TANDTC), cho thấy “...” (trong dấu ngoặc kép là phần lập luận của

⁴ Tòa án nhân dân tối cao (2012), *Quyết định số 74/QĐ-TANDTC ngày 31/10/2012 Quyết định phê duyệt đề án “Phát triển án lệ của tòa án nhân dân tối cao”*, Hà Nội.

Thẩm phán⁵. Chúng ta không nên hiểu máy móc khi đã viện dẫn đến một án lệ thì Thẩm phán (hoặc Hội đồng xét xử một tranh chấp tương tự phải có nghĩa vụ tuân theo một cách bắt buộc cứng nhắc đường lối xét xử của vụ án đó. Việc viện dẫn án lệ nên được hiểu là cách bày tỏ quan điểm về sự tôn trọng tính thống nhất trong áp dụng pháp luật của Thẩm phán và họ sẽ quyết định theo đường lối xét xử mà án lệ viện dẫn. Nhưng cũng có trường hợp Thẩm phán đưa ra quyết định ngược lại đường lối xét xử đã thiết lập trong án lệ. Đây là trường hợp Thẩm phán đã tạo ra một quyết định mà nó có thể ảnh hưởng đến việc thiết lập một án lệ mới so với án lệ đã tồn tại trước đây.

4. Tuân theo hoặc bác bỏ án lệ trong giải quyết tranh chấp kinh doanh, thương mại

Án lệ trong hoạt động giải quyết tranh chấp kinh doanh, thương mại không nên được áp dụng một cách quá cứng nhắc và nghiêm ngặt như trong hệ thống Thông luật. Theo đó, chúng ta không nên áp dụng án lệ theo nguyên tắc bắt buộc phải tuân theo án lệ. Các án lệ giải quyết tranh chấp kinh doanh, thương mại do Tòa án nhân dân tối cao ban hành sẽ có vai trò định hướng áp dụng thống nhất những vấn đề pháp lý trong hoạt động giải quyết tranh chấp kinh doanh, thương mại trên cả nước. Đương nhiên, vai trò “định hướng” đó không phải là tiêu chí không được kiểm định và giám sát. Một bản án về giải quyết tranh chấp kinh doanh, thương mại do không áp dụng án lệ đưa đến kết quả khác biệt so với các bản án khác có thể bị kháng cáo hoặc khiếu nại nếu đủ các vấn cứ, cộng với chế tài đánh giá năng lực công tác, thi đua và điều kiện tái bổ nhiệm Thẩm phán khi họ đưa ra nhiều phán quyết bị sửa hoặc bị hủy bởi Tòa án cấp trên. Để án lệ được áp dụng hiệu quả trong hoạt động giải quyết tranh chấp kinh doanh, thương mại hiện nay, trong thời gian tới, Tòa án nhân dân tối cao nên nghiên cứu quy chế xác định năng lực của Thẩm phán thông qua việc thiếu trách nhiệm trong việc không tham khảo án lệ của Tòa án nhân dân tối cao khi thực hiện nhiệm vụ xét xử tranh chấp kinh doanh, thương mại.

Tuy nhiên, cũng không nên sử dụng án lệ một cách cứng nhắc trong lĩnh vực tranh chấp kinh doanh, thương mại bởi những yếu tố đặc thù của hệ thống pháp luật Việt Nam, đồng thời cũng xuất phát từ tính phức tạp, đa dạng của các tranh chấp kinh doanh, thương mại ở Việt Nam hiện nay. Theo đó, các Thẩm phán có thể không tuân theo những giải pháp xét xử đã được thiết lập tại án lệ trong quá trình xét xử. Tuy nhiên, sự bác bỏ án lệ này phải được giải thích hợp lý và hợp pháp ngay trong các bản án. Có thể có những căn cứ dẫn đến việc bác bỏ án lệ của các Thẩm phán đó là: bác bỏ án lệ vì cho rằng nó không phù hợp với luật thành văn; bác bỏ án lệ vì cho rằng nó không còn phù hợp với thực tiễn tranh chấp kinh doanh, thương mại. Dù xuất phát từ căn cứ nào, các Thẩm phán cũng phải lập luận và kiến giải cho quan điểm của mình. Sự giải thích hợp lý của Thẩm phán sẽ góp phần nhận diện về tính thuyết

⁵ Ngô Cường (2012), *Bàn về cách thức xây dựng án lệ*, Tạp chí Tòa án nhân dân, số 22, tr.5-10.

phục đối với án lệ, cũng như đối với bản án mà Thẩm phán đưa ra. Việc Tòa án nhân dân tối cao ủng hộ Tòa án cấp dưới trong lập luận không tuân theo án lệ của Tòa án nhân dân tối cao có thể coi như một động thái để án lệ này sẽ bị bãi bỏ.

5. Áp dụng án lệ kết hợp với nhiều nguồn luật khác nhau trong hoạt động giải quyết tranh chấp kinh doanh, thương mại

Đặc điểm của hệ thống pháp luật Việt Nam cộng với những đặc thù của các tranh chấp kinh doanh, thương mại đang diễn ra không bao giờ cho phép án lệ là nguồn luật duy nhất được áp dụng để tranh chấp dù chúng hữu hiệu và linh động⁶. Theo đó, khi Thẩm phán tiếp cận một tranh chấp kinh doanh, thương mại cần giải quyết, trong quá trình tìm kiếm những cơ sở pháp lý để dẫn tới đường lối giải quyết, nguồn đầu tiên mà Thẩm phán bắt buộc phải tiếp cận và nghiên cứu là luật thành văn, đó chính là các quy phạm trong Bộ luật Dân sự, Bộ luật Tố tụng Dân sự, Luật Thương mại cũng như các văn bản dưới luật. Các quy phạm trong luật thành văn có thể trực tiếp điều chỉnh tranh chấp hoặc nếu không trực tiếp điều chỉnh tranh chấp đó thì có thể là những nguyên tắc pháp luật chung mang tính định hướng để các Thẩm phán dựa vào nhằm đưa ra những phán quyết cuối cùng. Trong quá trình tìm kiếm cơ sở pháp luật giải quyết tranh chấp đó, nếu như luật thành văn chưa có các quy phạm điều chỉnh thì Thẩm phán tiếp tục áp dụng đến án lệ để giải quyết. Tuy nhiên, thực tiễn hoạt động xét xử tranh chấp cho thấy, các tranh chấp kinh doanh, thương mại xảy ra trên thực tế vô cùng đa dạng, phức tạp và không ngừng nảy sinh những tranh chấp mới mà cả luật thành văn và án lệ đều chưa thể dự liệu và bao quát đủ. Đồng thời, xuất hiện những tranh chấp kinh doanh, thương mại phức tạp với nhiều sự kiện tình tiết pháp lý đôi khi khiến cho ngay cả những án lệ cũng không thể giải quyết được hết các mâu thuẫn pháp lý chứa đựng trong tranh chấp đó. Chính vì vậy, ngoài các nguồn luật như luật thành văn và án lệ, Thẩm phán trong thực tiễn xét xử khi giải quyết tranh chấp kinh doanh, thương mại còn phải kết hợp vận dụng với nhiều nguồn luật khác như tập quán pháp, áp dụng tương tự pháp luật hay lẽ công bằng. Sự kết hợp giữa các nguồn luật sẽ đóng vai trò tương hỗ nhau, giúp cho Thẩm phán tìm kiếm được giải pháp giải quyết tranh chấp tối ưu nhất.

Bên cạnh đó, trong hoạt động tranh chấp kinh doanh, thương mại, việc áp dụng các loại nguồn để đi đến những phán quyết pháp lý luôn phải tuyệt đối tuân thủ Hiến pháp. Việc vận dụng án lệ, tập quán pháp hay lẽ công bằng được khuyến khích để tìm ra công lý cho nhân dân, tuy nhiên, hoạt động đó không được đi ngược lại với những nguyên tắc cơ bản của Hiến pháp. Khi áp dụng án lệ cũng như các loại nguồn luật khác trong hoạt động tranh chấp kinh doanh, thương mại, Thẩm phán phải bị ràng buộc bởi quy định khác như không làm trái Hiến pháp, trái chức năng nhiệm vụ của Tòa án, của phiên tòa, trong đó có cả sơ thẩm, phúc thẩm,

⁶ Hoàng Mạnh Hùng (2013), *Án lệ trong hệ thống các loại nguồn pháp luật*, Luận văn Thạc sĩ Luật học, Khoa Luật - Đại học Quốc gia Hà Nội, tr.26.

giám đốc thẩm. Giới hạn này sẽ không cho phép Thẩm phán đưa ra một phán quyết thiếu cơ sở và xa rời với các nguyên tắc hiến định.

6. Kết luận

Đối với hoạt động áp dụng án lệ, cần khẳng định giá trị tham khảo của án lệ, án lệ có giá trị áp dụng đứng sau luật thành văn, tuy nhiên phải có những biện pháp, chế tài cụ thể nhằm tạo ra thói quen sử dụng án lệ cho các Thẩm phán. Bên cạnh đó, cần tạo ra một khung pháp lý về cách thức vận dụng, viện dẫn, tuân thủ hoặc bác bỏ án lệ; các quy định này càng chặt chẽ sẽ càng nâng cao hiệu quả áp dụng án lệ. Ngoài ra, trong quá trình xét xử tranh chấp kinh doanh, thương mại trên thực tế, các Thẩm phán cần sử dụng án lệ kết hợp với nhiều loại nguồn khác nhau như tập quán pháp, áp dụng tương tự pháp luật, sẽ công bằng để có thể mang đến hiệu quả giải quyết tối ưu nhất và bảo vệ tốt nhất quyền lợi của các bên trong tranh chấp kinh doanh, thương mại.

DANH MỤC TÀI LIỆU THAM KHẢO

1. Ngô Cường (2012), *Bàn về cách thức xây dựng án lệ*, Tạp chí Tòa án nhân dân, số 22.
2. Hoàng Mạnh Hùng (2013), *Án lệ trong hệ thống các loại nguồn pháp luật*, Luận văn Thạc sĩ Luật học, Khoa Luật - Đại học Quốc gia Hà Nội.
3. Nguyễn Đức Lam (2012), *Án lệ ở Anh quốc: Lịch sử, khái niệm nguyên tắc và cơ chế thực hiện*, Tạp chí Nghiên cứu lập pháp, số 3.
4. Nguyễn Văn Nam (2011), *Án lệ trong hệ thống pháp luật dân sự các nước Pháp, Đức và việc sử dụng án lệ ở Việt Nam*, Tạp chí Nghiên cứu lập pháp.
5. Tòa án nhân dân tối cao (2019), *Nghị quyết số 04/2019/NQ-HĐTP về quy trình lựa chọn, công bố và áp dụng án lệ*, Hà Nội.
6. Tòa án nhân dân tối cao (2012), *Quyết định số 74/QĐ-TANDTC ngày 31/10/2012 Quyết định phê duyệt đề án “Phát triển án lệ của tòa án nhân dân tối cao”*, Hà Nội.